

[Himmelstrup.]

fulde Enkeltheder gjorde vi den Gang nogle Betæneligheder gældende. Vi stillede os ogsaa paa det Standpunkt, at vi maatte have yderligere Oplysninger, før vi kunde give endelig Tilslutning til §§ 2 og 7 i det oprindeligt af Ministeren fremlagte Lovforslag, som nu i det nye, af Udvalget foreslaaede Forslag er § 5 og § 17. Det er jo de to vigtigste Spørgsmaal, som er indesluttet i dette Forslag her, Spørgsmaalet om at give Handelsministeren Adgang til, om Forholdene maatte tale derfor, at gaa ind med en Garanti fra Statens Side for Laan, der har til Hensigt at gøre de bestaaende industrielle Virksomheder mere konkurrencedygtige og ogsaa at skabe økonomisk Basis for nye industrielle Virksomheder. Den anden Paragraf, altsaa § 7 i det oprindelige Lovforslag, det nye Forslags § 17, angaar Spørgsmaalet om Udvidelsen af den saakaldte Eksportkredit. Allerede ved Sagens første Behandling gjorde jeg den Opfattelse gældende, at Forholdene naturligvis nu laa i væsentlig Grad anderledes, end de laa i 1920—21 og i 1926, da Venstre under de Forhandlinger, der da fandt Sted om Støtte til Erhvervslivet, gjorde Tilbud ganske i Overensstemmelse med det, den højtærede Handelsminister havde foreslaaet i sit Lovforslags § 2 om den Garanti, som Staten eventuelt skulde kunne stille til Raadighed for at gøre den danske Industri mere konkurrencedygtig. Det ligger i Sagens Natur, og enhver kan jo se det, at Forholdene er anderledes nu, end de var i 1926. I Almindelighed er der ikke den Pengeknaphed til Stede nu, som der var i 1926, og Renteforholdene er ogsaa nu lettere, men til Trods herfor er det alligevel en Overbevisning, som har fæstnet sig hos Venstres Medlemmer i Udvalget, at der endnu paa dette Omraade er Vanskeligheder til Stede, som det vil være rimeligt, om Staten giver sin Medvirken til at overvinde. Der klages jo stadig fra Industriens Side over den store Tilbageholdenhed, som man endnu ikke alene fra Bankernes Side, men ogsaa fra det almindelige Kapitalmarkeds Side udviser med Hensyn til at yde økonomisk Støtte til industrielle Foretagender. I den sidste Aargang, der foreligger, af den danske Industris officielle Aarsberetning, Dansk Industriberetning for 1928, er de finansielle Forhold gjort til Genstand for en Undersøgelse, som i høj Grad giver Udtryk for, at der endnu baade fra Bankernes Side og fra det almindelige Kapitalmarkeds Side udvises Tilbageholdenhed, naar det, som sagt, drejer sig

om at give økonomisk Støtte til Industrien. Og naar jeg ser paa de Tal, som oplyses der, f. Eks. med Hensyn til den Kapital, som i dette Aar er blevet anbragt i nye industrielle Aktieselskaber, den Kapital, som Industrien har tiltrukket gennem Udvidelser, saa drejer det sig ogsaa om meget beskedne Beløb. Naturligvis har man allerede i 1928 kunnet mærke en Lettelse i disse Forhold, men saa kom Uheldet med Privatbanken, som igen lagde et vist Tryk paa hele Udviklingen, og dette Tryk har i Virkeligheden fortsat sig helt ind i 1929, saaledes at jeg tror, det er fuldt forsvarligt at sige, at der endnu er nogen Tilbageholdenhed fra Bankernes Side paa dette Omraade, en Tilbageholdenhed, som det forekommer mig, at Staten, det offentlige, særdeles vel kan gøre sit til at lette. Dette Forhold har jo medført, at en hel Del af den Kapital, som er blevet tiltrukket af den danske Industri, og som den nødvendigvis maatte have i Aarene 1928 og 1929, er kommet fra Udlandet, og det er et Forhold, som vi fra vor Side ikke ønsker fremmet. Vi mener, at danske Virksomheder skal saa vidt muligt være paa danske Hænder, og de Vanskeligheder, som i saa Henseende har været, mener vi, at det vilde være rart, om Staten, naturligvis indenfor en snæver Begrænsning af Risikoen, vilde være med til at overvinde, men vi er naturligvis i lige saa høj Grad, ja, jeg tror i endnu højere Grad end det konservative Folkeparti og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der talte paa dettes Vegne, af den Opfattelse, at Finansieringen af Erhvervslivet først og fremmest er en Bankopgave, saadan som Forholdene har udviklet sig her i Landet, men at der i en Overgangsperiode, hvor der eksisterer en Tilbageholdenhed paa Grund af de store Tab, som er lidt ved de forskellige Rekonstruktioner af Landmandsbanken og Rekonstruktionen af Privatbanken, utvivlsomt endnu hviler et Tryk over dette Forhold, saaledes som der netop er givet Udtryk for i Industriberetningen, et Tryk, som det vil være rart for de paagældende at faa lettet ved en Indsats ogsaa fra det offentliges Side.

Vi mente derimod, at det Beløb, som den højtærede Handelsminister foreslog stillet til Raadighed, var uforment stort, og vi stillede derfor Forslag om at føre Beløbet tilbage til det Tilbud, vi havde gjort i 1926 om at stille 6 Mill. Kr. til Raadighed for den højtærede Minister. Samtidig blev det understreget baade under Sagens første Behandling og i Udvalget, ligesom det bliver meget stærkt understreget i Betænk-